

Missionens Efterretninger.

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 3.

Marts.

1910.

Danmark.

„Vær frimodig og stærk,“ sagde Herren til Josva, da han af Gud blev udnævnt til at fortsætte med den Gjerning, som Moses, Herrens Tjener, havde begyndt. Frygt ikke og ræddes ikke, vedbliver han. Men han sagde ogsaa Josva Aarsagen, hvorfor han skulde være frimodig og stærk og ikke frygte og ikke ræddes: „thi,“ tilføjer han her, „Herren, din Gud er med dig i alt, hvad du foretager dig.“ Da disse Ord udtaltes til Josva, stod Guds Folk tæt ved det forjættede Lands Grænser. De stod ved Jordans Bredder. De skulde snart see Lov til at gaa over og tage Landet i Besiddelse ifølge Forjættelsen givet til Abraham; Fjenden havde gjort sit til, at de endnu ikke var kommen over. Mange Aar havde de vandret omkring i Ørkenens Sand — alt paa Grund af Vantro; thi havde de alle haft den samme Tillid til Herren som Josva og Kaleb, da havde de allerede været i det forjættede Land og nydt dets Frugter. De vantro var nu faldne ifølge Herrens Ord (4 Mos. 14, 27—32). De var befjælede af en Aand, som ikke var Himlens, af et Sindelag, som ikke var haans, der fulgte med dem (1 Kor. 10, 4). Derfor maatte de blive udenfor; thi det er kun ved Tro, at Herrens Forjættelser kan tilegnes og opnaaes. Var der Fare for, at Josva kunde tabe Modet og blive bange? Hvis ikke, da havde Herren ikke udtalt sig saaledes.

Dette er skrevet til Advarsel for os, til hvem de sidste Tider er komne. Herren vil ikke, at nogen af os skal blive et Bytte for Fjenden og falde i Vantroens Ørken. Han vil, at vi skal indtage Landet, saadan som Guds Folk aldrig fordum indtog det. Men for at dette kan ske med os, maa vi være i Besiddelse af Jesu Kristi Tro, den Tro, som en Gang er overantvordet de hellige; thi vor Tro (Jesu Kristi Tro) er den Sejer, som har overvundet Verden. Derfor ransager eder selv, om I er i Troen! 2 Kor. 13, 5.

Arbejdet her i Danmark gaar sin jævne Gang. Vore fjære Medarbejdere er nu i Færd med at fremholde for Forsamlingerne paa de Steder, hvor Møder holdes, de Sandheder, som særskilt skal afgjøre, om Evangeliet skal blive en Livsens Lugt til Livet eller en Dødsens Lugt til Døden for dem, som i længere Tid har fulgt med ved Møderne. Vi kan ikke omvende Menneskene, men vi kan, som Johannes gjorde, henvise til det Guds Lam,

som borttager al Verdens Synd. Vi kan fremholde, at om end vi kommer til kort, saa har vi endnu en Talsmand, Jesus Kristus, den retfærdige, han er endnu en Forsoning for vore Synder, ja ikke alene for vore, men ogsaa for den ganske Verdens; thi det er Guds Kjærlighed eller Godhed, som leder Mennesket til Omvendelse. Vi onsker ikke, at vore Medmennesker blot skal modtage Teorien, men at de skal modtage Sandhedens Kjærlighed til deres Frelse. Ved for os, fjære Søstende, at Herren maa hjælpe os ved sin gode Aand at fremholde de store og ophøjede Sandheder saaledes, at Menneskene maa udbryde: „Hvad skal jeg gjøre for at blive salig?“ Paa flere Steder er der stor Modstand, men ogsaa dette bevirker, at „de, som er af Sandheden, hører min Røst“. Eders i Sandheden forbundne ringe Tjener,
C. C. Jensen.

Guldbergsgade 119, Aarhus.

Sadmund.

Vi vil atter sende nogle Ord gjennem vort lille Blad „Missionsefterretninger“. Vi srider fremdeles for at opløse vore Medmennesker om den Tro, som en Gang er overantvordet de hellige, og trods al Modstand og trods alle Midler, som benyttes af Sandhedens Fjender for at modarbejde Sandheden og paa samme Tid holde Menneskene i Mørke angaaende deres egen aandelige Tilstand, Tidens Alvor og Frelserens snare Komme, saa har dog flere Sjæle her begyndt at vandre i Harmoni med Herrens hellige Vilje, og vi takker Gud for dette. Flere andre følger Møderne med stor Interesse, og vor inderlige Bøn er, at Guds Kjærlighed og Naade maa faa Lov til at lede dem helt over paa Sandhedens Side.

Der har ved vore sidste Møder været gjort Forsøg paa fra Præstens Side offentlig at fremstille S. D. A.'s Lære som „falst“, „en Fordrængelse af Guds Ord“ osv. Forsamlingen bliver saaledes advaret imod os og vore Troesanskuelser. Vi venter mere af samme Slags fra samme Kilde, men vi vil ved Guds Naade forsvarer Sandheden, vidende, at den skal sejre i ethvert oprigtigt Hjerte. Vi har saa ofte erfaret Sandheden af følgende Tekst: „Thi et Menneskes Brede bereder dig Pris; hvad der bliver tilovers af Bredden, omgjorder du dig

med." Gal. 76, 11. Søffende i Herren, naar I gaar til Raadens Trone, tal da ogsaa et godt Ord for os og for Sagen her. Ederis Haab, J. Sherrig.

Gadsfund den 16de Februar 1910.

Als og Bisborg.

Da jeg ved, at Søffende interesserer sig for at høre om Arbejdets Gang, vil jeg i Korthed fortælle lidt om dette her i Als og Omegn.

Als er en stor Landsby i Østfimmerland. Folk her har megen Fordom imod Adventisterne, og det var meget vanskeligt at faa et passende Sted at holde Møder. Til sidst fik vi dog lejet en stor Stue her. Interessen har hele Tiden været meget liben, og kun faa har kommet til Møderne. Dog er der nogle, som har fundet sin Frelser, og som har begyndt at helligholde Sabbaten.

I Als har jeg holdt Møder 2 Gange ugentlig siden først i Oktober '09, men først i Februar begyndte jeg ogsaa at holde Møder i Bisborg (en Landsby ca. en Mil fra Als). Interessen er bedre der, og jeg tror, at ogsaa der findes oprigtige Sjæle, som vil gjøre Guds Vilje. Gjennem Vinteren har Broder Sherrig været mig til stor Nytte med Raad og Vink angaaende Arbejdet. Provst og Præster søger ad alle Veje at forhindre Bærrets Fremgang, men Herrens Ord staar fast: "Thi vi formaar intet mod Sandhed, men for Sandhed."

Kom ogsaa mig og Bærret her i Hu indfor Raadens Trone. Ederis i Herren og det salte Haab forbundne Broder,

Alfred Petersen.

Den 16de Februar 1910.

Litteraturanmeldelser.

„**Vag Død og Grav**“ er Navnet paa en ypperlig Bog, der netop er udkommen paa vore Forlag i Kristiania og Kjøbenhavn, og som paa en fyldestgjørende og træffende Maade behandler alle de Spørgsmaal, der hører ind under det i vore Dage meget aktuelle Spørgsmaal: Har Mennesket en udødelig Sjæl, og skal den ugudelige brændes og pines altid? Bogens Indhold saavel som den Maade, Emnet er lagt til Rette paa, vidner om, at Forfatteren — Broder Muder spach — har sat sig grundigt ind i Sagen og givet alle Argumenter for og imod Udødelighedslæren en kritisk Undersøgelse. Bogen er inddelt i fire Hovedafsnit: Menneskets Skabelse (Opriindelsen til Udødelighedslæren, Sjælelæren blandt Oldtidens Folk, Bibelens Lære om Sjælen, den hedenske Sjælelære i den kristne Kirke osv.), Døden og efter Døden (Hvad er Døden? Jaar Mennesket sin Dom ved Døden? Hvor er de døde? Tilstanden i Dødsriget, Opstandelsen, Høveren paa Korset, Den rige Mand og Lazarus osv.), Synderens Sjælbne (Helvedeslærens Grusomhed, Ordet Helvede osv.) og En Frugt af Udødelighedslæren (en grundig Undersøgelse af Spiritismen). Det er sikkert det bedste Vært paa dette Omraade, der endnu er udkommet i vort Spilog, og fortjener at blive læst af mange. Bogen er 256 Sider og sælges smukt indbunden for 2 Kr.

* * *

„**Vegetarist Kogebog**“ er Navnet paa en anden Bog, der ogsaa lige er udkommen, og som vi skynder os at anmeld. Bogen er særlig smukt udstyret og indeholder 439 fortrinlige Opskrifter paa vegetariske Retter samt Spisefedler for Frokost- og Middagsretter i henholdsvis tre og fire Uger. Foran i Bogen findes en interessant og lærerig Afhandling (af Dr. N. B. Nelson) om „Vegetarismen og de almindeligste vegetariske Lebe-

regler“. Forfatterinden, Søster Lindberg, der i flere Aar har været Bestyrerinde paa Frydenstrand Sanatorium, og som har holdt velskede og af Præsten meget rosende omtalt Kogekursus i flere af Jyllands største Byer, har haft rig Lejlighed til at sætte sig ind i Kogekunsten, og at det har lykkedes hende at løse den Opgave, der fra Forlæggerens Side har været stillet hende, vil sikkert enhver Husmoder, der kommer i Besiddelse af denne hyperlige Kogebog, villigt erkende. Hensigten med Udgivelsen af denne Bog er at kunne tilbyde vore Medmennesker en vegetarist Kogebog, hvorefter der kan tilberedes gode, sunde og nærende vegetariske Retter til en rimelig Pris, og vi tror, det har lykkedes os. Bogen sælges for den billige Pris Kr. 2.25.

Det er vor Hensigt at sprede denne Bog i Tusindvis ud over Landet; men for at dette kan lfykkes, maa vi bede vore Søffende om at støtte os. Vi haaber derfor, at mange, især af vore Søstre, vil deltage i dette Arbejde; vi burde have mindst tyve nye Kolportører til at samle Bestillinger paa denne Bog og det af to Grunde: 1) Bogen kan ikke andet end blive til Gavn, Glæde og Betsignelse for de Familier, der kommer til at eje den — hvis den bliver solgt paa rette Maade. 2) Den kommer vore fattige og trængende indenfor vort Samfund til gode, idet Forfatterinden har stjenket os Manuskriftet med den Fortsættelse, at Forfatterhonoraret kommer Konferensens Hjælpefond til gode. Vi har derfor bestemt, at der udbetales til dette Fond 10 Ore for hver Bog, der sælges. Dette udgjør 100 Kr. for hver 1000 Bøger vi sælger, og dersom nu vore Søffende vil staa os bi, vil vi paa denne Maade indsamle et kækkeligt Beløb for vore trængende Søffende, og samtidig gavner vi vore Medmennesker og os selv. Lad os da straks tage fat paa denne Sag og sælge mange af denne udmærkede og letfælgelige Bog. J. C. Raft.

Dødsanmeldelse.

Broder Anton Andreasen døde den 20de Decbr. 1909 paa Hjørring Sygehus, hvor han har opholdt sig i flere Aar. Han var meget godt kjendt, ikke alene af Søffende i Danmark, men ogsaa af mange andre, som han, sjønt han var Krobbling, gjorde alt for at opmuntre, ja om muligt at frelse. Læs hvad et Blad, „Kirkeflokk“, siger om ham: „Solstraalen!“ „Paa et Sygehus opholder der sig en Mand, som gaar under ovenstaaende Navn. Han har faaet det Navn, fordi det er Solstin i hans Sjæl. Hele hans Liv vidner derom. Man ser ham aldrig nedbøjet, trods hans lange, haarde Sygdom, først et Aar i Hjemmet, derefter 7 Aar paa forskellige Sanatorier og Sygehuse. Han lider af Tuberkulose, særlig i Lemmerne, alle Begne paa Arme, Hænder og Ben. Flere Steder paa Kroppen er der store Mærker og Ar efter Lægens Kniv. Sidste Aar var han under Operation næsten hver Mandag, og der blev som oftest et Stykke Kød skaaret bort hver Gang. For nogen Tid siden tog Lægerne hele hans venstre Ben, men endda puffed han Gud. Han har været et Under for mange, som er kommen i Berøring med ham, selv Lægerne og Sygeplejerskene beundrer ham; thi det er ikke saaledes, at han trods sit Lægeme og Sygdom; men det er Guds Kraft, der sejrer i ham, og som sætter ham i Stand til at udholde alt. Jeg spurgte ham en Gang, om han ikke længtes efter at komme ud og være rask som før? Na ja, svarede han, men jeg vil heller leve her med Jesus end være rask uden ham.“ Og Anton havde Ret; thi før var han letfindig og verdslig, men var nu taalmodig og havde Haab om Herlighed hos Gud. Vi lagde ham til Hvile paa Hjørring Kirkegaard til Opstandelsens Morgen. E. C. Jensen.

Norge.

Marsmødet i Norge.

Om Gud vil, afholdes dette Møde i Kristiania fra 16de til og med den 22de Maj. Dette bliver et stort Møde, da Den Scandinaviske Union vil have sine Møder paa samme Tid og Sted. Fra Udlandet kommer der mellem 20—23 tilreisende Brødre. Vi haaber, at mange af vore Søskende vil begynde med det samme at lægge Planer til at overvære denne aarlige Højtid.

Herren har lovet at velsigne os, naar vi søger ham, og Tidens Alvor kræver, at vi søger ham, som vi endnu aldrig har gjort. Tiden haster, og Enden drager nær. Lad os komme sammen og søge Herren om Kraft og Styrke til at udføre hans Gjerning.

N. C. Bergersen.

Det nye Kurbad.

Da vi havde en Spisefæl i Forbindelse med Kurbadet i Thor Olsens Gade 1, mente Brødre, at vi ogsaa burde have en Spisefæl i Forbindelse med det nye Kurbad. Derfor har vi indrettet en koselig Spisefæl, hvor der kun serveres vegetariske Retter. I Vidnesbyrdsene, 7de Bind, Side 60, finder vi følgende om at have en vegetarisk Spiseforretning i Forbindelse med Kurbadene i de store Byer:

„Jeg er bleven vist, at i mange Byer er det tilraadeligt at drive Spiseforretning i Forbindelse med Kuranstalterne. Disse to Grene arbejder godt sammen for Opretholdelsen af rette Principer. Det er undertiden ogsaa tilraadeligt i Forening hermed at have Bærelser, hvor man kan indlogere de syge. Anstalter af denne Slags vil tjene som Hververe af Patienter for Sanatorierne ude paa Landet og bør helst drives i lejede Lokaler. Vi bør ikke i Byerne opføre store Bygninger til Plejehjem for syge, naar Gud udtryffeligt har fortalt os, at de bedre kan plejes udenfor. Paa mange Steder er vi tvungne til først at begynde Sanatorievirksomheden i Byerne, men saadant muligt bør denne Virksomhed henlægges til Landet, saasnart passende Steder kan findes dertil.

Gud har vist mig, at vi i Stedet for at anstrenge os for at opbygge nogle faa Rjempe-Sanatorier hellere bør besidde os paa at oprette flere mindre.“

N. C. Bergersen.

Nisor.

Nisor er en By paa ca. 3900 Indbyggere, og den har tidligere været Knudepunktet for en betydelig Skibs-fart, der dog i de senere Aar har gaaet betydeligt tilbage. Byen har ogsaa været Gjenstand for megen religiøs Virksomhed af forskellige Samfund efter ethvert Lærdoms Bejr. Sidste Juni Maaned begyndte under-tegnede Teltvirksomhed i ovennævnte By, under, som det syntes for os, lidt uheldige Omstændigheder. Vore Møder har derfor været mindre godt besøgte. Vi har talt flitvis for et Faatal af Tilhørere og gaaet fra Hus til Hus med Traktater og Blade, saa en Mængde god Sæd er bleven udsaaet.

Nogle Sjæle har ogsaa taget Standpunkt for Sandheden. Af disse er en, som antog Sabbaten, rejst til Stavanger*). 4 blev døbt sidste Sabbat. En var døbt

som Baptist, og 2 holder Sabbaten, men er endnu ikke døbt med voksen Daab. Da vi kom hertil, var der 3 Sabbatsholdere i Byen, nu er der 10, som ovenfor om-talt. Maa Herren rigelig velsigne disse Sjæle og lægge mange oprigtige Guds Børn til deres Antal, ønskes i Jesu Navn. Hilsen fra eders i Herren forbundne Med-arbejdere, Christian Tobiasen, Ole P. Norderhus.

Nisor den 12/2 1910.

En liden Ordbog.

Mennesket — En Boble paa Havet, en rullende Bølge.
 Livet — Et Døglimt, som Mortet i Graven skal dølg.
 Berømmelse — Et glinsende Stjerneskud, Ormens Ere.
 Rigdom — En Kilde til Sorg, som snart Ild skal fortære.
 Fornøjelse — En skinnende Sminke paa Bøllhytens Kinder.
 Kjærlighed — En Strøm fra Guds Trone, som aldrig forpinder.
 Tro — En Ark, som vil havne paa hin Side Døden.
 Haab — En Stjerne, som bringer os Frelse i Nøden.
 Godgjørenhed — En Bæk, som af Kjærlighed flyder tillige.

Bibelen — En Fører til Himmelens salige Rige.
 Religionen — En Ven, som kan Himmerigs Døre opslukke.
 Døden — En Høstmand, en Le, for hvem alle maa bukke.
 Jorden — En Dæk, hvor vi alle maa rastløse ile.
 Graven — et Sted, hvor den trætte i Stilhed kan hvile.
 Opstandelsen — Et pludseligt Skifte fra Døden til Livet.
 Himlen — Et Hjem i Guds Rige, som Jesus har givet.

Samlet af N. C. Bergersen.

Kolportørskolen i Kristiania.

Mødet for Kolportørerne var ogsaa denne Gang et vellykket Foretagende. Det er for Norges Bedkommende sikkert den bedste Tid af Aaret til at styrke denne Gren af Missionsvirksomheden. Vi havde en velsignet Tid med hverandre, saadanne Ting, som særlig vedrører dette Arbejde, blev drøftede. Herrens Aand var mægtig iblandt os og opmuntrede os alle til at tage fat med fornyet Iver i det nye Aar og føre Arbejdet fremad, hver paa sit Sted og hver i sin Stilling.

Ved Betragtningen af vort Mønster og Besjættelses Apostel Jesu Kristi Missionsrejser, ledet af Br. Bergersen, saavel som Betragtningen af Fortidens Budstaber til Jordens Befolkning sammenlignet med det sidste Raadens Budskab, ledet af undertegnede, fik vi en dyb Forstaelse af, hvad en sand Missionsers Liv indebærer og det tydelige og alvorfulde Budskab, vi som et Folk repræsenterer. Søster Selma Ringsstrøm holdt et belærende Kursus i Bogholderi, hvori alle deltog med Interesse. Ved Siden af Møder om Bog salg og andre Ting, som kommer under Navnet „Missionsforretning“, havde vi ogsaa Del i Bonneungens rige Velsignelser, hvilke var til stor Opmuntring for vort aandelige Liv; kort sagt, vi erfarede Sandheden af, at det er godt, at Brødre bor tilfammen.

Bogsalget i 1909 oversteg 40,000 Kroner, hvilket maa betragtes som et glædeligt Resultat sammenlignet med foregaaende Aar. Vi kan sige, at Afsetningen er steget ca. 20,000 i de sidste 2 Aar, og det er en glædelig Beretning. Seks nye Arbejdere indgik i Kolportørernes Rækker, saa at vor Troppestykke tæller nu henimod 60 Kolportører, hvoriblandt nogle dog er ganske unge. Med en saadan Styrke i fuld Aktivitet tør vi dog forvente endnu større Ting i 1910. Lige som John Wesley sagde engang: „Giv mig 100 Missionsarbejdere, som frygter intet uden Gud, som hader intet uden Synden, og som ikke agter

*) Da vi ikke endnu har set noget til vedkommende her i Stavanger, bedes hans eller hendes Ald. oplyst om muligt. — N e d.

fig at vide noget uden Jesus Kristus og ham korsfæstet, og jeg skal sætte Verden i Bevægelse!"

Efter Skolen rejste enhver til sit Fælt, og opmuntrende Rapporter indløber nu hver Uge, saa at Udfigterne for denne Gren af Herrens Værk er lysere i Aar, end de har været i mange Aar.

Søskende i alle Menigheder, bed inderlig til Herren for disse Arbejdere og for denne herlige Sag!

J. M. Nærem.

Skolepenge.

Naar vi nu igjennem „Missions efterretninger“ har faaet Meddelelse om den gode Skolebygning, der er opført i Skodsborg, hvori vore unge Søskende kan blive uddannede til Arbejdere i Herrens hellige Sag, saa burde dette blandt vor Ungdom bevirke en hellig Vængsel efter at erholde en saadan Uddannelse, at de derved kunde skilles til at fylde den Plads, Gud vil, at de skal indtage i det sidste Naadens Budstabs Forhynbelse. Thi det bør være klart for ethvert Medlem af Guds Menighed, at Herren, som har ledet os til Sandheden, har ogsaa en bestemt Hensigt med os og et bestemt Sted, hvor han vil, at vi skal repræsentere ham. Det bør ogsaa være klart for enhver, at Gud ikke er tilfreds med vort Liv, førend vi begiver os af Sted paa Vejen til det Sted og den Stilling, Herren vil, at vi skal indtage i hans Værk.

Døren til dette Sted for vor Ungdom er Missions skolen.

Saa, vil maasse nogle sige, jeg længes efter at kunne komme paa Skolen; men det er saa kostbart, at det vil tage næsten alle de Penge, jeg ejer. Lad mig da sige dig, min Broder eller Søster, at hvis du har Lyft til at komme paa Skolen og har Penge nok til at betale for dig, da har jo Herren aabnet Vejen for dig, og da er det blot et Offer, der maa gjøres fra din Side. Naar du saa ser hen paa det Offer, Jesus gjorde for at saa dig ind i Sandheden, og den Pris, han betalte for din Syndegjæld, saa passer Salmedigterens Ord fortræffelig:

„Jeg gav mit Liv for dig —
Hvad har du gjort for mig?“

Saa, Frelserens dyrebare Gave har vi modtaget uden Penge og uden Betaling, og det var Himlens største Offer.

Naar saa Spørgsmaalet om, hvor meget du skal ofre for at saa dig en Uddannelse til rettelig at kunne repræsentere din himmelske Fader, gjør sig gjældende, saa svarer den Helligaand tydeligt og bestemt med følgende Ord:

„Visdommens Begyndelse er: kjøb Visdom, og for al din Ejen-dom kjøb Forstand! Ophøj den, saa skal den ophøje dig, naar du tager den i Favn, saa skal den ære dig. Den skal sætte en yndig Krans paa dit Hoved; den skal give dig en dejlig Krone.“ Ordsp. 4, 7—9. „Saligt er det Menneske, som har fundet Visdom, og det Menneske, som vinder Forstand. Thi det er bedre at kjøbe den end at kjøbe Sølv, og at vinde den er bedre end Guld. Den er dyrebarere end Perler, og alt det, du har Lyft til, kan ikke lignedes ved den. I dens højre Haand er langt Liv, i dens venstre er Rigdom og Ære.“ Ordsp. 3, 13—16.

Andre vil maasse sige: Jeg føler ogsaa, at jeg burde gaa paa Skolen; men jeg har slet ingen Penge, ej heller Ud-sigt til at saa nogen. Men har du gjort nogen Anstrengelse i den Retning? Hvor ofte og inderlig har du bedet til Herren om at aabne en Vej for dig? Kommer du i Hu, at Herren ejer Sølv og Guld, samt at han har oprettet en Naadetrone, hvor man kan saa betimelig Hjælp?

Jeg tror, at Herren, som vidste, at mange ubemidlede unge Mennesker vilde komme med i Sandheden, igjen-

nem Kolportørarbejdet ikke alene sætter dem i Stand til at fortjene Penge til sin Uddannelse, men ogsaa samtidig ved dette Arbejde giver dem Anledning til at lægge for Dagen, at de har Kald fra Gud til mere direkte Missionsarbejde.

Det glæder mig derfor i denne Forbindelse at kunne meddele, at flere unge Arbejdere i Bogmiksionen — fra 20-Aarsalderen og opover — i 1909, samtidig som de har ernæret sig selv og gjort Ret og Retfærdighed mod Gud og Mennesker ogsaa har sparet saa mange Penge, at de nu kan overvære Skolen for at saa en videre Uddannelse. Ved Siden heraf har de i Arbejdet erhvervet sig en rig Erfaring, der vil hjælpe dem i fremtidigt Missionsarbejde.

Vi tvivler ikke paa, at saadanne har Kald fra Gud til at arbejde i Missionen.

Gå du hen og gjør ligesaa!

J. M. Nærem.

Godgjørenhed og Offergaver.

Molbeck siger om Betydningen af Ordet Godgjørenhed: „Den er godgjørende, som gjerne understøtter nødtidende; den er velgjørende, der anvender sin Virksomhed til Gavn for sine Medmennesker.“ Godgjørenhed er en Frugt af Kjærlighed, og den, som besidder denne kristelige Dygd, vil ikke leve for sig selv, men for andre; han vil benytte sin Tid, sine aandelige og legemlige Kræfter og sine Midler ej blot til sit eget, men ogsaa til andres Gavn og Velsignelse. Han vil leve og virke for sine Medmenneskers bedste, ej blot med Hensyn til dette Liv, men især for det tilkommende.

Godgjørenhed er en frivillig Sag og kan ikke frembringes ved Tvang; thi den kristne drives af Kjærligheden.

Følgende viser klart, at Herren har betroet alt sit Gods i Verden til sine Tjenere, for at de skal forvalte det for en Tid, men dog paa visse Betingelser: „Han kaldte ti af sine Tjenere, og gav dem ti Pund og sagde til dem: Kjøbblaar, indtil jeg kommer.“ Luk. 19, 13. Og atter: „Thi ligesom en Mand, der drog udenlands, kaldte sine Tjenere og overantvorbode dem sit Gods, og gav en fem Talenter, en anden to og en anden et, hver efter hans Evne; og han drog straks udenlands.“ Ved Daggjort ventede han at saa sit eget igjen „med Rente“. Matt. 25, 14. 15. 27. Alle loyale Under-saatter maa kunne indse Rimeligheden af en saadan Plan.

Brødre og Søstre i Norge! Lad os betale Herren en ærlig Tiende og paa samme Tid ihufomme Missionen med Gaver. Enhver bør ogsaa ihufomme at betale Forstedagsgaver, samt give til Sabbatsskolen og andre gode Djemed.

Forstanderne og Lederne for Menighederne burde af og til holde Bibel-læsninger over disse Emner.

N. C. Bergersen.

2 opvakte Gutter (Sabbatsholdere) i 17-Aarsalderen kan komme i Lære i Trykkeriet. Skriftlige Ansøgninger med Opgave over Skoleuddannelse og medfødt Anlæg bedes sendt Trykkeriet under Adresse Faktor C. B. Jensen, Akersgaden 74, Kristiania.

Ledige Pladse.

Bysælgerplads er ledig for en kvit og opvakt ung Mand. — En med nogen Øvelse foretraktes.

Kontorplads er ledig for en øvet og velanbefalet ung Dame.

Butikplads er ledig for en i Kolonialforretning bevandret ung Dame. Ansøgninger til alle tre Pladse sendes ledsaget af Attestkopier til En og Endresen, Bergen.